Я хвіртку відхилив — вона, стара, охоче
Мене впустила знов у цей старий садок;
Тут скрізь іще стоїть ранковий холодок,
На свіжій зелені роса ряхтить-мигоче.

Все, як було. Пройду ж тепер з кутка в куток:
Альтанка світиться, фонтан струмить-дзюркоче,
У вітті горлиця розливисто туркоче,
Стара осичина щось шепче до квіток.

Троянди, як колись, колишуться, лілеї
Пишаються, як перш, у головній алеї,
Пташки знайомі всі — від ціньки до дрозда.

Побачив я й тебе, замислена друїдко,
Із тебе білий тиньк потроху опада.
А резеда пахтить так солодко, аж їдко.